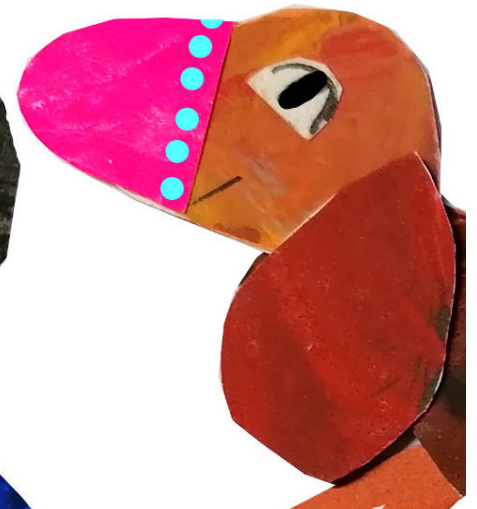
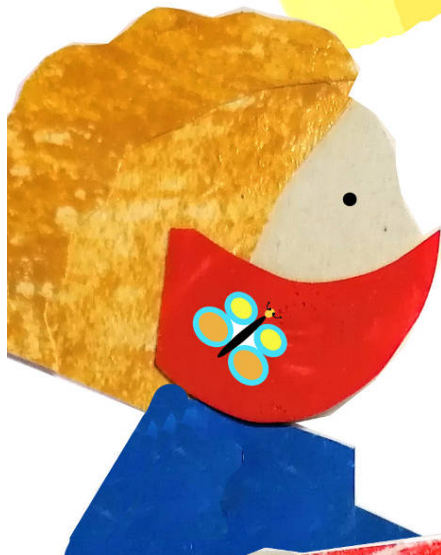

ELS HEROIS DE LES MASCARETES

Text i il·lustracions: NÚRIA VIVES

Un dia, els habitants d'un bonic poblet de muntanya van tenir un gran ensurt.
Havien desaparegut les mascaretes!!

Miraven dins dels armaris i res... no hi eren, ni una... Semblava com si haguessin volat, com si s'haguessin fos. "On poden ser?", "Potser ens les han robades?", deien amoïnats.

Els nens del poble es van adonar que els grans estaven preocupats.
Les necessitaven perquè tothom estigués ben protegit.

Per això, molt valents, van decidir anar a la recerca de les mascaretes perdudes. “Com ho farem per trobar-les? On les podríem buscar?”, es preguntaven.

—Mireu, jo en tinc una a la butxaca —va dir un nen.
—Que bé! —deien—. Segur que si el Truc l'olora, trobarà alguna pista.
El Truc va acostar el seu nas a la mascareta i va inspirar ben fort.

Després va ensumar cap a un costat i cap a l'altre...

—Seguiu-me! Em sembla que tinc un rastre —va dir tot remenant la cua.

I tots van seguir el gosset que es va endinsar enmig del bosc seguint un corriol de cabres.

Feia una estona que caminaven quan van trobar un porquet i li van preguntar:

—Porquet bonic, per casualitat has vist algú carregat de mascaretes?

El porquet no havia vist res, però els va acompanyar per si podia ajudar.

Al mig d'un prat hi havia una vaca. S'hi van acostar i li van preguntar:
—Hola, vaca, per casualitat has vist algú que portés moltes mascaretes?
La vaca no havia vist ningú i també els va voler acompanyar.

Van seguir caminant una mica desanimats, pensant que potser no se'n sortirien. Aleshores van trobar una ovella. I l'ovella els va explicar que amb la llana es podia fer fil per teixir una tela.

—Si voleu, agafeu la meva llana —els va dir.

—Quina sort que t'hem trobat —deia un petit—. Així les podrem fer nosaltres!
—Però necessitem molta llana, que n'hem de fer per a tots —deia un altre—.
Amb la llana d'una ovella no en tindrem prou!

Una guineu, que ho havia sentit tot, els va explicar que amb el lli o el cotó també es podia fer fil.

—Veni amb mi, que a prop d'aquí hi ha un racó ple de cotó.

Hi van anar i en van collir tant com van poder.

Quan van tornar al poble, després de preparar el fil, van posar el teler en marxa i van fer roba per fer mascaretes.

Ja tenien tot de trossets de tela tallats a mida, aleshores cadascú va pintar les mascaretes del color que més li agradava...

Fins i tot la vaca, el porquet i l'ovella van tenir una mascareta.

Cansats, però contents, van organitzar una gran festa per celebrar-ho.

I l'alcalde els va nomenar els herois del poble perquè havien aconseguit que tots estiguessin més segurs.

**CATACRIC CATACRAC
AQUEST CONTE
S'HA ACABAT!**

<https://mynicebooks.com/>

*El meu sincer agraïment a la Mª Montserrat Bassas i a la
Mª Roser Vives per la seva ajuda en la creació d'aquest conte.*

 Núria Vives, 2020

ELS HEROIS DE LES MASCARETES

Aquest conte vol ajudar els nens a perdre la por a les mascaretes. Les veuran com un tresor que protegeix petits i grans.

Les mascaretes desapareixen misteriosament. Quan els nens intenten recuperar-les, descobreixen com les poden fer ells mateixos. Per tant, sempre hi haurà mascaretes per a tothom. Es converteixen així en herois que fan que els veïns del seu poble visquin en un lloc més segur.